

Լ՛ըբեմբոբեան Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահական Խորհուրդ

Հայերը տարակարծիք են այն ինչ Բունդեստանգը անվանում է ցեղասպանության ճանաչում

Բավական է միայն հայերին հարցնել, արդյոք նրանք կարդացել են բանաձևի տեքստը ^[1] ընդունումից առաջ կամ հետո, որ տեղի ունեցավ 2016 թվականի հունիսի երկուսին, նրանց 99 % կպատասխանեն՝ ոչ, կարևորը նրանց համար այն է, որ Բունդեստանգը ճանաչել է հայոց ցեղասպանությունը:

Սակայն իր բանաձևում Բունդեստագը ոչ միայն ճանաչել է, որ ցեղասպանությունը եղել է հայերի դեմ, այդ բանաձևը սահմանափակվում է հայ քրիստոնյաներով, նա տարանջատում է մնացած հայերին, ովքեր բռնությամբ կրոնափոխ էին եղել, կրոնափոխությունը, նույնպես կազմում է ցեղասպանության գործընթացի բաժին: Խոսքեր չկան արտահայտելու համար խտրականությունը, որ կատարվում է զոհերի դեմ:

Բունդեստագը նաև կրճատել է ցեղասպանության ժամանակահատվածը, 1915-ից մինչև 1916 թվականը, որը ստորաբար պատմական իրականության կեղծիք է հանդիսանում (այն տեղի է ունեցել 1894-1923 թվականներին՝ վկայակոչելով 2004 թվականի դեկտեմբերի 17-ի Արևմտյան Հայաստանի Ազգային Խորհրդի Հռչակագիրը, և 2015 թվականի հունվարի 29-ի ^[2] համահայկական հռչակագիրը, ինչպես նաև, նվազեցնելով իր մասնակցությունը, Օսմանյան Կայսրության հետ, որն ավելի շատ արտահայտվում է բարեկամական հարաբերություններով, որը սկսվում է Բիսմարկի և Մուլթան Աբդուլ Համիդ երկրորդի միջև):

Այն, նաև բանաձևից հեռացրել է այն ամենը, ինչ վերաբերվում է աշխարհագրական իրողությանը՝ Արևմտյան Հայաստանում, մի Պետություն, որն առաջին անգամ ճանաչվել է Ռուսաստանի կողմից, 1917 թվականի դեկտեմբերի 29-ին, որը հետագայում դե ֆակտո և դե յուրե ճանաչվել է Դաշնակից

¹ <http://dipbt.bundestag.de/doc/btd/18/086/1808613.pdf>

² http://www.mfa.am/fr/interviews/item/2015/01/29/pan_arm_dec_armgen/

Տերությունների կողմից 1920 թվականին, որտեղ նշված է, որ ցեղասպանություն է տեղի ունեցել հայերի դեմ:

Բացի այդ հայոց ցեղասպանության ճանաչումը (ոչ թե հայկական ցեղասպանությունը) Բունդեստագի կողմից, (Կամուս-ը մտածում էր, որ սխալ անվանակոչելով առարկաները, համարվում է ավելացնել դժբախտություններ աշխարհում: Չանվանելով առարկաները իրենց անունով նշանակում է ժխտել մեր հանրությունը:) Բունդեստանգը ճանաչել է միայն ցեղասպանություն, որ տեղի է ունեցել հայերի դեմ, բայց նա ճանաչել է ցեղասպանությունը մի բանաձևով, որն ոտնահարում է այն բնակչության (բնիկ ժողովրդի) իրավունքները, ովքեր զոհ են հանդիսանում :

Բունդեստանգը համարձակվել է կշեռքի վրա դնել ցեղասպանության ճանաչումը, որով նա վնասում է տուժված ժողովրդի իրավունքները: Նույնն է նաև 1987 թվականի Եվրոպական Խորհրդարանի որոշումը:

Ահա մի հատված.

2 - այն կարծիքին է, որ ողբերգական իրադարձությունները, որ տեղի են ունեցել 1915-1917 թվականներին հայերի դեմ, Օսմանյան Կայսրության տարածքում հանդիսանում է ցեղասպանություն, որը ըստ կոնվենցիայի սահմանված է կանխարգելելու և պատժելու համար, որն հաստատվել է ՄԱԿ-ի գլխավոր ասամբլեայի կողմից 1948 թվականի դեկտեմբերի 9-ին, միաժամանակ ճանաչում է, *որ այժմյան Թուրքիան պատասխանատու չի համարվում, այն ողբերգության համար, որ տեղի է ունեցել օսմանյան Կայսրությունում հայերի դեմ, և ընդգծում է, որ կատարված պատմական իրադարձությունները, որոնք ընդունվում են որպես ցեղասպանություն, չեն կարող հանդիսանալ քաղաքական, իրավական կամ նյութական պահանջներ այժմյան Թուրքիային:* ^[3]

Կարճ ասած դուք ընդունվում եք, որպես ցեղասպանության զոհ, բայց չեք ճանաչում որևէ հատուցման իրավունք: Ինչ ու համար:

Քանի որ դուք ոչ միայն ցեղասպանության հանցագործության զոհ եք, այս ցեղասպանությունը հնարավորություն է տվել ոչնչացնել Հայաստան (Արեւմտյան) Պետությունը, որտեղ ապրում էր ժողովուրդը (Արդյոք՞ մի գնացքը կարող է թաքցնել հաջորդ գնացքը) :

Ցեղասպանությունը, որպես հանցագործություն + որպես հանցագործություն, որը վերաբերվում է Պետության իրավունքներին, ինքնիշխանությանը և անկախության ոչնչացմանը, որը ճանաչվել էր, որպես այդպիսին: Այժմյան «քաղաքակիրթ աշխարհի» համար, որ մենք ներկայացնում ենք, այս ամենը չափազանց շատ են:

---

³ http://www.cvce.eu/content/publication/2005/10/26/91fbffca-0721-49d5-9e53-f95393d470b2/publishable_fr.pdf

Բունդեստագը ոչ միայն տապալեց Արեւմտյան Հայաստանը, այսինքն Պետությունը, այն հեռացրեց ժողովրդին, որոնք անմիջական զոհերն են և հետաքրքրված են այդ ճանաչման պրոցեսով: Այս տեսակի բանաձև պատրաստելու համար, խախտվում են ընդհանուր միջազգային իրավունքները, նախնական պայմանների թափանցիկությունը և ազատությունը: Նա նաև ճանաչել է հայ-թուրքական պրոտոկոլները ընդունված 2009 թվականին, որպես հիմք՝ Երևանյան Հանրապետության և Թուրքիայի ապագա հարաբերություններում:

Բացի այդ, բանաձևի վերջում, Բունդեստագը առաջարկում է պաշտպանել հայկական հնագիտական վայրերը «Թուրքիայում», հաշվի չառնելով, որ այն հարյուր տարուց ավել ենթարկվում է համակարգված ոչնչացման, բայց առանց որևէ հղում մղելու Արեւմտյան Հայաստանին, նշանակում է, որ Արեւմտյան Հայաստանի հայերը դե ֆակտո հրաժարվել են Սևրի Պայմանագրից և Վուլդրո Վիլսոնի Իրավարար վճռից, ընդհանուր առմամբ բոլոր իրենց իրավունքներից, և Բոլիվիայի Խորհրդարանի ճանաչումից, որը տարբերվում է մնացած ճանաչումներից:

Այս բանաձևը հերքում է ցանկացած փոխհատուցում Գերմանիայի կողմից, (չնայած Վերսալի Պայմանագիրը, որ ստորագրվել էր 1919 թվականի հունիսին, Գերմանիայի և Դաշնակից Պետությունների միջև), դրանից հետո նա դարձավ գլավոր խորհրդատուն և ֆինանսավորողը թուրքական ռազմական վերափոխության համար, որը խուսափում է բոլոր հարցերից, որոնք կապված են Արեւմտյան Հայաստանի ինքնիշխանության և անկախության վերադարձի հետ, չի ներկայացվում ճիշտ ժամանակին, որպեսզի հայ ժողովուրդը կարողանա ներել ներկայիս ձևակերպումը:

Բուդենստագի այս որոշումը իրենից ներկառացնում է մի բարիք Թուրքիայի համար, մի Գերմանիա, որը նրան ճանապարհ է բացում, հանում է նրա վրայից ցեղասպանության հանցագործության պատասխանատվության մեծ մասը:

Գերմանիան խորհրդանշական կերպ կրում է բեռը, այս ամենի հետ մեկտեղ, պատվով է դուրս գալիս "Բարձր Դռան" առջև :

Արմենակ ԱԲՐԱՀԱՄՅԱՆ

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհրդի Նախագահ

---

stat.gov.wa@haybachdban.org